

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν εβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ ὀγαίνῃ,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Εἴκοσι Ἀπριλίου,
καὶ λαύρα τοῦ ἡλίου.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῇντα πέντε,
τὸ Κουβέρνο πάει πρῶμα μὲ πονέντε.

Δὲν θὰ ἔχουμε τετῆρτα — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρτα.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς' στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μιὰ δεκάρα α
κι' ἂς τὴν δίνῃ ὁποῖος θέλει — εἶδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Ἐξηνταπέντε νοῦμερο... σκόνη παντοῦ καὶ χῶμα,
κι' ἐκ τοῦ Φαλήρου ψοφημῶν μᾶς φοβερίζει βροῶμα

Χαιρετισμοὶ καὶ ἄφθονο λιβάνι 'στὸ νέον ὑπουργεῖον Δεληγιάννη.

Χαῖρε λοιπόν, Θεόδωρε, βλαστὲ τῆς Γορτυνίας,
καὶ τέλος πάντων ἔγινες Πρωθυπουργὸς καὶ σύ...
στρέφει πρὸς σὲ τὰ βλέμματα ὁ κάθε Πανσανίας
καὶ νέα τύχη ἄρχισε νὰ σοῦ γελᾷ χρυσῇ.
Κι' ἂν τρία ὁ Χαρίλαος μονάχος τοῦ ἐκράτει,
ἐσὺ γιὰ πείσμα τέσσερα φορτώσου εἰς τὴν πλάτη.

Ἐμπρὸς λοιπόν, Θεόδωρε, κυβέρνῃ τὴν πατρίδα,
κατάργησε γιὰ μιὰ στιγμή τοὺς φόρους καὶ τὰ βάρη
καὶ ὅλοι μας ἀσύνδοτοι καὶ δίχως μιὰ φροντίδα
κάθε ἡμέρα γιὰ πουλιὰ νὰ τρέχουμε 'στὴ Β ὀ ρ η.
Νὰ μὴν ὑπάρχουν Ναυτικά οὔτε στρατοῦ στελέχη
καὶ δίχως νὰ ἔξωδεύουμε ἢ δόξα μας νὰ τρέχη.

Χαῖρε λοιπόν, Θεόδωρε!.. ἀλλ' ὅμως καὶ σὺ χαῖρε,
ὦ Παππαμιχαλόπουλε τῶν Ἑσωτερικῶν...
ἐσχάτης ἀναπαράδιας μᾶς 'πλάκωσαν ἡμέραι,
καὶ εἶναι ἀθεράπευτον, ὦ- λέγουν, τὸ κακόν.
'Εν τούτοις μὴν ἀπελπισθῆς, μεγάλε Μολαῖτη,
καὶ οὐκ ἐπ' ἄρ τ ω ζ ῆ σ ο μ ε ν ὁ ὕψιστος κηρύττει.

Ὡ Σπῆλιε Ἀντωνόπουλε ἐκ τῆς κλεινῆς Μεσσηνίας,
χαῖρε καὶ σὺ κι' ἀντίχαιρε γιὰ τὸ ὑπουργικὸ
κι' εὐχόμεθα ὥς Ὑπουργὸς λαμπρᾶς Δικαιοσύνης
νὰ καταργήσῃς καθεμὶὰ μικρὴ μεγάλη δίκη.
Νὰ λείψουν δικαστήρια, χαροτόσημα καὶ ἄλλα,
κι' οἱ πρὶν σκληροὶ ἀντίδικοι νὰ γίνουν μέλι γάλα.

Χαῖρε καὶ σὺ, τρικουβερτε Ῥοβέρτε Κόντε Ῥώμα,
ὦ Ὑπουργὲ τῶν Ναυτικῶν καὶ τέκνον τῆς θαλάσσης,
ἂν καὶ δὲν σὲ γνωρίζωμεν, ἀγαπητέ, ἀκόμα,
πλὴν καλῶς ὥρισες καὶ σὺ σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις.
'Εν τούτοις χαίρομεν πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν
καὶ σῶσε τόσους Κ ὀ ν τ η δ ε ς ἀπὸ τὴν βουλιαμίαν.

Χαῖρε, Μαυρομυχάλῃ μας, καμάρῃ τῆς Οἰτύλου,
χαῖρε Ἀντώνη ἑξακουστὲ τῶν Στρατιωτικῶν...
ῥίξου ἀμέσως 'στ' ἄρματα μετὰ γενναίου ζήλου,
καὶ λύσε πρὶν τὸ ζήτημα τὸ Ἀνατολικόν.
Νὰ κάμῃς εἰκοσαετὴ τὸν χρόνον τῆς θητείας,
καὶ κάθε μὴνὰ νάχωμε καὶ τρεῖς ἐπιστρατείας.

Χαῖρε καὶ σὺ, Ζυγομαλά, χροῖσέ μας Ἀντωνάκη,
χαῖρε Παιδείας Ὑπουργέ, τῆς Ἐκκλησίας στήλη,
ἀσπάσου τὸ τρισύνθετον τοῦ φοβεροῦ Μακράκη,
κι' εἶδε νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ βάλῃς πετραχίλι.
Χαίρετε, δαὸ Ἀντωνήδες, ὀνόματα μεγάλα,
ὁ ἓνας μὲ τὸ πένα του κι' ὁ ἄλλος μὲ τὸ πῦλα.

Χαίρετε ὅλοι σας μαζί καὶ ψάλλετε ἐν ὀργάνοις:
«Εὐοί, εὐάν, ξιφὶ μπαλέο καὶ ἡλθ' ὁ Δεληγιάννης!»
καὶ δρέψατε ἀμέριμνοι εὐδαίμονας ναρκίσσους
εἰς τοῦ Μαῖου τοὺς φαιδρούς κι' εὐώδεις παραδείσους.
'Αλλ' ὅμως 'στὰ δουσφέτια σας κι' ἐμᾶς νὰ μὴν ξεχνάτε,
'στὸ νοῦ σας νὰ μᾶς ἔχετε καὶ νὰ μᾶς ἀγαπάτε.

ΤΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΛΑΜΠΡΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ.

Εἰς τὸν Μπατζᾶ τὸ πρῶτον
μὲ δύναμιν καὶ κρότον.

Σπεύσατε, κύριε Μπατζᾶ, ταχέως εἰς Ἀθήνας,
διότι σχηματίζομεν Κυβέρνησιν ἡμεῖς...
Τὸ ἔθνος κατατρώχεται ὑπὸ μεγάλης πείνας,
καὶ σπεύσατε, εἰ δυνατόν, ἐντὸς μᾶς στιγμῆς.
Πλὴν τούτου, κύριε Μπατζᾶ, καλῶς συλλογισθῆτε
ὅτι ἔμπορεῖ ὡς ὑπουργὸς καὶ σεῖς νὰ προσληφθῆτε.

Ἐστὸν Χατζηκιντηλῆ,
μεγάλου σεβνταλῆ.

Ἐν ὅτι θὰ τρέξετε καὶ σεῖς εἰς τὰς Ἀθήνας τώρα,
ὦ φίλε Χατζηκιντηλῆ, ποσὸς δὲν ἀμφιβάλλω,
διότι τρέχει κίνδυνον παμμέγιστον ἡ χώρα,
καὶ μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν θὰ ἦσθε διχῶς ἄλλο.

Εἰς τὸν Μαντζουράνη τρίτον,
τὸν ἐπὶ τῶν ἀπορητῶν.

Ἀμα θὰ λάβης τὸ παρὸν, πιστέ μου Μαντζουράνη,
κρίνω συμφέρον παρευθὺς ν' ἀφήσῃς τὴν πατρίδα...
Κυβέρνησις σχηματίζεται ὑπὸ τὸν Δεληγιάννη,
καὶ θάχῃς βέβαια καὶ σὺ τὴν πρὸ καλῆ μερίδα.

Καὶ ἔστων Νταλιάνη
νὰ καταφθάνῃ.

Καὶ Νταλιάνη, προφθάσε εἰς τὰς Ἀθήνας τώρα
Φί' ἵσως γενῆς καὶ ὑπουργὸς μὲς ὅτῃ μεγάλης μπόρας.

Εἰς τὸν Φωτήλαν ἔτερον,
νέον κ' αὐτὸν συνεταιρῶν.

Ἀφῆσε τὰ Καλάβρυτα, παμφίλτατε Φωτήλα
καὶ σπεύσον τὸ ταχύτερον νὰ ἔλθῃς ὅτ' Ἀθήνας·
ἡ νέα μας Κυβέρνησις ἔχει νὰ κάμῃ ν' ἰλάσῃ,
κ' ὅποιος προφθάσῃ προφθάσῃ μόνον τοὺς πρώτους μῆνας.

Σιβιτανίδη τῷ γνωστῷ,
φίλῳ τοῦ κόμματος πιστῷ.

Ἐλθέ, ἔλθέ λοιπὸν καὶ σὺ, υἱὲ τῆς Κалаμπάκας,
καὶ ζῶμεν εἰς δεινὸν καιρὸς πτωχείας καὶ ἀμάκας·
ἔλθε καὶ ἄρθρα τόξευσον εὐθὺς κεραυνοβόλα,
ἔλθέ, ἔλθέ, Γεώργιε, καὶ ῥίξου μὲς ὅτ' ὅλα.

Καὶ εἰς τὸν Τζάνη λατινικά,
ὡς ἀγνωστὸντα ἑλληνικά.

Τζάνη Τζαννόρουμ σπεύσατε... beati possidentes...
ministerium possibilium et heu in absentes.

Καὶ εἰς τὸν Βασαρδάνη,
ποῦ ὁσονούπω φθάνει.

Φίλε Βασαρδάνη, ἄφες τὴν Καρδίτσαν μας ἐγκαίρως,
ὅτ' Ἀθήνας νὰ θερίσῃς τὰ ῥουσφέτια σου τὸ θέρος.

Εἰς τὸν Παππασταδόπουλο,
μεγάλου ἀρχοντόπουλο.

Ὅλ' ἂν Παππασταδόπουλε, βλαστὲ τῆς Λεβαδείας,
τὸ ὑπουργεῖον διὰ σὲ ὠρίσθη τῆς Παιδείας.

Τάρα μπουμπα τάρα μπᾶ,
κ' ἄλλο εἰς τὸν Τζαλαμπᾶ.

ὦ φίλε φίλων Τζαλαμπᾶ καὶ βουλευτὰ Λευκάδος
καὶ ὄνομα καὶ καύχημα τῆς προσφιλοῦς Ἑλλάδος,
ἅμα θὰ λάβῃς τὸ παρὸν τὴν πάτριν σου ἀφίνει,
ἂν θέλῃς Ὑπουργὸς καὶ σὺ, ὦ Τζαλαμπᾶ, νὰ γίνῃς.

Καὶ ἔστων Συγγρὸ τὸν Χιῶτη,
μεγάλου πατριώτη.

Φίλε Συγγρέ, ἡράμεθα τὴν νίκην τῶν νικῶν...
ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ σκάφος μας ὠθεῖται κατὰ βράχων,
δὲν δέχεσθε νὰ γίνετε Μινίστρο τῶν Ναυτικῶν,
ὦ γνήσιε ἀπόγονε τῶν Σαλαμινομάχων;

Καὶ ἔστων Τρυγῶν ἓνα
νάλθη ἀπὸ τὰ ξένα.

Τώρα λοιπὸν ποῦ ἡ βουλή κ' ἡ ἀνοιξὶς σιμόνει,
πετάξετε καὶ σεῖς ἐδῶ, ἀγαπητὸν Τρυγῶνι.

Ἐστὸν Δημητρακάκη ἄλλο
ἐν πολλῇ βοῇ καὶ σάλῳ.

Δημητρακάκη μ' ἀρχηγέ καὶ πρῶτε καπετάνε,
τρέξε οὐρήγορα ἐδῶ, ποσὸς καιρὸν μὴ χάνε.
Ἀρπαξ' εὐθὺς τὴν γλῶσσα σου, τὸ νταμωτό σου σάλι,
καὶ τὴν γεροὶ μαγκοῦρα σου κ' ἐδῶθε πάνε κ' ἄλλοι.
Σκέψου πῶς εἶναι σήμερα πολῦτιμος ὁ χρόνος,
κ' ὡς βουλευτὴς κ' ὡς ὑπουργὸς θὰ ὀρκισθῇς συγχρόνως.

Καὶ περιληπτικῶς
πρὸς ὅλους γενικῶς.

Χατζίσκο, Τράκα καὶ Κορνᾶ, Ἀβέρωφ, Κοντογούρη,
Φαλιγγό καὶ Χαρίδημη, Τερτίση καὶ Μουντούρη,
ἔλθετε τὸ ταχύτερον ὅτ' ὅλα Στρατηγεῖον,
κ' ἵσως καθεὶς σας κ' ἀπὸ ἐν νὰ λάβῃ ὑπουργεῖον.

Κ' ἐνῷ φωνάζουν ὅλοι νὰ γίν' οἱ κονομία
οἱ ποντικοὶ χορεύουν ὅτ' ἔρημα Ταμεῖα.

Συνέδριον πολιτικόν,
παραποῦλ σημαντικόν.

Κ' ἐμαζευτήκανε λοιπὸν πολλοὶ ὅτ' ὁ Δεληγιάννη
μ' ἐνείρητα ὑπουργικά καὶ μὲ κρυφὴ λαχτάρα,
κ' ὁ κύριος Θεόδωρος καφφὲ βαρὺ τοὺς κάνει
καὶ τοὺς προσφέρει κ' ἔτοιμα τῆς Πόλεως τοιγάρ.
Καὶ ἄρχισ' ὁ Θεόδωρος περὶ τῆς ὑπουργείας,
κ' αὐτοὶ τὸν ἠκροάζοντο μετὰ περιεργείας.

Κ' ὅπως, σὺν εἴτε ὁ Χριστὸς ὅτ' ἐμυστικὸν τσουμποῦσι
πῶς ὅποιος πρῶτος ὅτ' ἐφαγεῖ τὰ δάκτυλά του χάσῃ,
ἐκείνος μ' ἓνα φίλημα κ' ἐν ἀγορᾷ πληθούσῃ
τοῦ κόσμου τὸν Διδάσκαλον ἀφεύκτως θὰ προδώσῃ,
ἡρώτα ἐντρομος καθεὶς ὡς κ' ὁ Ἰσκαριώτης·
«Μὴν ἦμ' ἐγώ, διδάσκαλε, ἐκείνος ὁ προδότης;»

Τοιοῦτοτρόπως ἔβλεπαν τὸν ἀρχηγὸν κ' οἱ φίλοι
κ' ἐβόμβουν ὅλοι ὡς βομβεῖ τῶν μελισσῶν τὸ σμήνος
κ' ἐνῷ διὰ κυβέρνησιν ἐντόνως τοὺς ὠμίλει,
καθεὶς ἡρώτα μυστικὰ «Μὴν ἦμ' ἐγώ ἐκείνος;»
Κ' ἓνας τὸν ἄλλον ἔβλεπε μὲ μάτια σὺν γαρίδα
καὶ ὅλοι τῶν μὲ μιά κρυφὴ ἐτρέφοντο ἐλπίδα.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεόδωρος διὰ φωνῆς τρομερῆς·
«Τώρα ποῦ μασιζόμεθα ἀπὸ ἀρχηματίαν,
δύο τινὰ σὰς συνιστῶ μετὰ ψυχῆς ἀλογούσης,
νὰ ὀπισθῆτε ὅλοι σας μὲ θάρρος καὶ νηστείαν.
Τοιοῦτοτρόπως ἡ πατρίς θὰ δυνήθῃ ν' ἀνδύσῃ,
κ' ἵσως ἡμεῖς εὐτυχῆς βραδύτερον μᾶς φέξῃ.»

Κ' ἐνῷ τοιαῦτα φέρετ' ὁ ἀρχηγὸς ἐλάλει,
ὁ Παππαμυχαλοπούλης ὀλίγον ἐσυγχύσθη,
μὴ μὰ καὶ συμφορῆς τοῦ ἦλθε ὅτ' ἐκεῖνος
καὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν του μὲ γδοῦπον ἐκρηγνύσθη.
Μὰ τοῦβαλαν ἀνδρόνερα καὶ ξύδι εἰς τὴν μύτην,
καὶ μὲ ἀμάει σὴν στιγμὴν τὸν ἔστειλαν ὅτ' ἐπῆτι.

Κ' οἱ φίλοι ἐσηκώθησαν μὲ πίκρα ὅτ' ἐποδῶν
καὶ εἶπαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει
κ' αὐτὸς γὰρ ναύρη ὑπουργοὺς ἐβγάμῃ μὲ φανάρι
κ' ἐπῆγε πρὸς ἐπισκεψιν εἰς ὅλους τοὺς ἐν τέλει.
Καὶ τέλος πάντων ἔγινε κυβέρνησις καινούρια,
ἐνῷ τὸν Μᾶν ἀρχισαν νὰ ψάλλουν τὰ γαῖδοῦρα.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

- Φ.—Καὶ τέλος πάντων ἔγινε τὸ νέον ὑπουργεῖον;
Π.—Ποῖο ὑπουργεῖον;
Φ.—
"Ἀνθρῶπε τῶν μαύρων ὑπογείων,
δὲν ἔννοεῖς πῶς τρέχουμεν καιροὺς κρισιμωτάτους
καὶ νέα σχηματίζεται Κυβέρνησις τοῦ κράτους;
Δὲν ἔννοεῖς πῶς ἔρχεται λοιπὸν ὁ Δεληγιάννης;
ποῦ ἀρμενίζεις, ἄχρηστε; ποῦ βρίσκεσαι; τί κάνεις;
Π.—Πολὺ καλὰ, εὐχαριστῶ... τοῦ λόγου σου;
Φ.—
"Επίσης.
Δὲν βλέπεις πῶς ὑφίσταται νέα καὶ πάλιν κρίσις;
Δὲν ἔννοεῖς πῶς πόλεμος ὑπάρχει ἐπὶ θύρας;
δὲν ἔννοεῖς πῶς ὀρφανὰ θὰ ἔχωμεν καὶ χήρας;
Δὲν ἔννοεῖς, βρε μασκαρά καὶ δὲν καταλαμβάνεις
πῶς ἥλλαξαν τὰ πράγματα;... ποῦ βρίσκεσαι; τί κάνεις;
Π.—Πολὺ καλὰ, εὐχαριστῶ... τοῦ λόγου σου;
Φ.—
"Επίσης.
Π.—Μὰ δὲν μοῦ δίνεις, ἀδελφέ, ὀλίγας ἐξηγήσεις;
Φ.—Μετὰ τὰς ἐκλογὰς λοιπὸν τοῦ κράτους ὁλοκλήρου,
εὐρέθη μετὰ κόμματος ἐξαίφνης πανισχύρου
ὁ κύριος Θεόδωρος καὶ τότε πῶς ὁ θρόνος
μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ φοβεροῦ ἀγῶνος
παρήγγειλε ἵστων ἀρχηγὸν καὶ φίλον Δεληγιάννη
κυβερνήτην πανίσχυρον αἰθημερὸν νὰ κάνη.
"Ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαιθεοῦ καὶ ἄλλαι τῶν ἀνδρῶπων,
διότι μὲ καθάρσια καὶ μὲ μεγάλον κόπον
μόλις προχθὲς εἰμπόρεσε κυβέρνησις νὰ γίνη,
καὶ ἐν τούτοις ἡ παγκόσμιος κλονίζεται εἰρήνη.
Π.—Καὶ τί θὰ κάμουν σὺ φρονεῖς οἱ νέοι Κυβερνήται;
Φ.—Τὸ πρόγραμμα σωτήριον παντοῦ διαθρुλλεῖται.
Πρῶτον κατάργησις δασμῶν, κατάργησις καὶ φόρων,
κατόπιν καλλιτέρευσις τοῦ βίου τῶν ἀπόρων,
κατόπιν δὲ κατάργησις κληροῦχων καὶ ἐφεδρείας.
"Ἀν θέλῃς δὲ καλλίτερα τὸ πρᾶγμα νὰ νοήσῃς,
ἄκουσε, φίλε Περικλῆ, ὀλίγας ἐξηγήσεις.
Πηγαίνεις σ' ἓνα Ῥεστοράν ἢ καὶ ξενοδοχεῖον
καὶ λέγεις ὅτι ἔγινε τὸ νέον ὑπουργεῖον.
Μετὰ τὸ λέγειν σου αὐτὸ καθίζεις, τὴν τηλόνας
καὶ φεύγεις μὲ ἀφέλειαν χωρὶς νὰ τοὺς πληρώνης.
Τρέχουν ἐκεῖνοι μεδουρὴ καὶ σὲ κρατοῦν σὺ δὲν δρομον..
ἔσὺ τοὺς λέγεις «Κύριοι, κατὰ τὸν νέον νόμον
οἱ φόροι καταργήθησαν καὶ ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ
τρώγει κανένας χάρισμα εἰς τὰ ξενοδοχεῖα.»

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα σὲ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Κατόπιν διευθύνεσαι σ' ἓνα γνωστὸ τσαγκάρι,
καὶ λέγεις μέτρο παρευθὺς σὲ τὸ πόδι σου νὰ πάρῃ
ἐκεῖνος τὰ παπούτσια σου ἀμέσως ἐτοιμάζει,
ἀλλ' ὅμως δὲν πληρόνεται καὶ ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ.
Τότε τοῦ λέγεις «Κύριε, γὰρ τράβα παραπέρα,
νὰ μὴ σοῦ παρ' ὁ διάολος καὶ μάννα καὶ πατέρα,
γιατὶ ἀφότου ἔπρεσε τὸ ἄλλο ὑπουργεῖον,
ἐν γένει καταργήθησαν τὰ τῶν δασμολογίων».
Καὶ ἔτσι ἀφότου, Περικλῆ, μᾶς ἦλθ' ὁ Δεληγιάννης,
χάρισμα τ' ἀναγκαῖα σου σχεδὸν ἀπολαμβάνεις.
Π.—Λοιπὸν αὐτός, βρε Φασουλῆ, θὰ σώσῃ τὴν πατρίδα.
Φ.—Τοιαύτην πρέπει σήμερον νὰ ἔχωμεν ἐλπίδα.
Π.—Μὰ λέγουν πῶς ἐπικρατεῖ φορικτὴ ἀχρηματία.
Φ.—Ὡς πρὸς αὐτό, ἀγαπητέ, εἶν' ἄλλη ἡ αἰτία.
"Ὁ πόλεμος ἀφῆρπασε ἀπὸ ἐδῶ τὸ χρῆμα,
καὶ τὸ χρυσάφι, κύριε, ὑψώθη παραχοῆμα,
Ἐπίσης τὸ συνάλλαγμα ὑψώθη οὐκ ὀλίγον,
καὶ ὁ πόλεμος κηρύσσεται, νομίζω, κατεπεύγων.
Καὶ ἂν ἔχῃς λίραις, κρύψε της...

- Π.—
Τί μοῦ πες νᾶχω;
Φ.—
Λίρας.
Π.—Πῶς διάολο τὴν ἔπαθε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπαλύρας!
Φ.—Βρε ἄκουσέ με, Περικλῆ, τῆς λίραις μὴ χαλάσῃς,
γιατὶ πολὺ θὰ ὑψωθοῦν σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις.
Π.—"Ἀς ἦναι τώρα... ἔρχεσαι νὰ φάμε μία κότα;
Φ.—Μιὰ κότα; ποῦ τὴν πέτυχε; γὰρ πῆς μου..
Π.—
Μὴ ἐρώτα.
Φ.—Μὰ ποῦ τὴν ἦρες, Περικλῆ, αὐτὴ τὴν κλώσσα;
Π.—
Νάτα!
ἐγὼ μὲ κόταις τακτικὰ περνῶ ζωὴ καὶ νεῖατα.
Φ.—Μὰ πῶς τῆς ἐξοικονομεῖς;
Π.—
Ξέρω καὶ ἐγώ; νά! ἔτσι..
νομίζω ἀπ' τὸ πλαῖνὸ πῶς πέφτουνε κοτέτο!
καὶ πότε πότε, Φασουλῆ, καὶ ἀπὸ μία σφάζω
καὶ ἔτσι μονάχος, φίλε μου, καταδιασκεδάζω.
Φ.—Καὶ τώρα ποῦ ὑφίσταται τόσο μεγάλη κρίσις,
ἓνα φτερό ἐχάθη καὶ ἐμένα νὰ μ' ἀφήσῃς;
Π.—Σοῦ φύλαξα ἓνα φτερό, πάρε καὶ ἄλλο στήθος,
λάβε καὶ αὐταῖς τῆς χαστουκιαῖς ποῦ δέχεσαι συνή-
[θως.

Στὸν Κωστή τὸν Κουμουνδοῦρο,
πάντοτε ἀγνὸ καὶ ντοῦρο.

Καλῶς μᾶς ἦλθε, Κώστα μας, μὲ τοῦ λαοῦ τὸ θεῦμα
καὶ στήν Καστέλλα κάνε μας καὶ σὺ κανένα γεῦμα.

Διὰ φευκαὶς γὰρ ἓνα λάθος,
χωρὶς θυμὸ καὶ δίχως πάθος.

Ἐγράψαμεν, νομίζω, σὲ τὸ περασμένο φύλλο
τοὺς δὲ Βαλαωρίτας ὡς βουλευτὰς Ἰθάκης
καὶ ὀλίγου δεῖν γὰρ φάμε γι' αὐτὸ τὸ λάθος ἔξω..
ἀλλ' ὅμως τέτοια λάθη θὰ γίνωνται συχνάκις.

Καφενὲ τῶν Ἐξ Φρονούντων — νύκτα μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια σαντούρια — καὶ μὴ μάνδρα μὲ γαιδούρια.

ΕΥΤ
ν τῇ
ὅ ὑπ
τέω
ίποχ
ῆς σ
ὅ π
ὅ π

ἄ τ
ῆς δ
ονιά
Φρα
Πῶς
πῶς

ἀ λόγ
αὶ μ
ἐν ἐν
ὡς

ΡΙΤΗ
ἡ τῶ
ἡ οἰ
Ὡς π
πότε
ροπή
ἐν δ
λεῖ
π ο
π ο
π ο
π ο
ἐκ
γκρο
ἐρχε

ἄ τ
ὁ λα

ΤΑΡΤ
ἄλγ
ηρό
γελῶν

φαν
τοῦ
τοῦ
εἰς
θῆς
αὐτ

Ρωμ
ταυ
δρῶμ